

جشنواره‌ی رویاها

کتابچه‌ی راهنمای شصت و سومین دوره‌ی جشنواره‌ی بین‌المللی فیلم کن
۱۲ تا ۲۳ می ۲۰۱۰

دبیرخانه‌ی امور بین‌الملل خانه سینما

همه‌ی آنچه می‌خواهید
 درباره‌ی
 جشنواره‌ی کن بدانید

جشنواره‌ی فیلم کن در ابتدا قرار بود در سال ۱۹۳۹ افتتاح شود اما به‌علت وقوع جنگ جهانی دوم، شروع آن تا ۲۰ سپتامبر ۱۹۴۶ به تعویق افتاد. این جشنواره که به‌عنوان اولین رویداد مهم فرهنگی در عرصه‌ی بین‌المللی پس از جنگ شناخته می‌شد، از همان ابتدا به‌صورت غیرانتفاعی آغاز به کار کرد و سیاست‌های آن به‌طور مستقل توسط هیات‌ریسه‌ی جشنواره تبیین می‌شد.

جشنواره‌ی فیلم کن به‌جز سال‌های ۱۹۴۸ و ۱۹۵۰ که برگزار نشد، به شکل سالانه برگزار شده و در ابتدا، زمان برپایی آن ماه سپتامبر بود اما از سال ۱۹۵۲ به بعد تاریخ برگزاری به ماه می منتقل شد.

این جشنواره سال‌ها به برگزیده‌ی خود جایزه‌ای تحت عنوان «جایزه‌ی بزرگ» اعطا می‌کرد تا اینکه در سال ۱۹۵۵ جایزه‌ی «نخل طلا» جایگزین آن شد. در این سال‌ها بخش‌های جنبی نیز به‌تدریج به بخش اصلی افزوده شده‌اند، مانند «هفته‌ی منتقدان» (از سال ۱۹۶۲) و «دو هفته‌ی کارگردانان» (از سال ۱۹۶۹) که به شکل کاملاً مستقل از جشنواره مدیریت می‌شوند.

این جشنواره در ابتدا به‌عنوان یک رویداد اجتماعی و یک جاذبه‌ی گردشگری پی‌ریزی شد اما با افزوده شدن «بازار فیلم» در سال ۱۹۵۹ به آن، شکل حرفه‌ای‌تری به خود گرفت تا جایی که امروزه این بازار میزبان بیش از ۱۰۰۰۰ خریدار و فروشنده‌ی فعال از سراسر دنیاست. افتتاح «دهکده‌ی بین‌المللی» در سال ۲۰۰۰ امکانی را برای کشورهای مختلف پدید آورد تا بتوانند در حاشیه‌ی جشنواره، حامی نمایندگان سینمایی خود باشند. پدید آمدن «شبکه‌ی تهیه‌کنندگان» از سال ۲۰۰۴ قابلیت ویژه‌ی دیگری‌ست تا تهیه‌کنندگان مختلف از سراسر دنیا بتوانند بر روی پروژه‌های مشترک سرمایه‌گذاری کنند. اضافه شدن بخش «فیلم‌های کوتاه» در همین سال باعث شد تا فعالان این حوزه نیز به ارائه‌ی آثار و توانایی‌های خود بپردازند.

در سال ۱۹۷۸ به ابتکار ژیل ژاکوب، جایزه‌ای با عنوان «دوربین طلایی» به جشنواره افزوده شد تا از بهترین فیلم اولی که در همه‌ی بخش‌های مختلف جشنواره به نمایش در می‌آید تقدیر شود. ژاکوب در سال ۱۹۹۸ بخش تازه‌ی دیگری با عنوان «سینه‌فونداسیون» به جشنواره اضافه کرد که هدفش کشف استعدادها‌ی جوان و کمک به ارتقای آنها از طریق نمایش آثار هنرآموزان مدارس فیلم‌سازی در سراسر دنیاست. هر ساله بیش از ۱۰۰۰ فیلم از سراسر دنیا به امید راه‌یابی به این بخش، به دفتر جشنواره ارسال می‌شود.

جشنواره‌ی فیلم کن با بودجه‌ای حدود ۲۰ میلیون یورو برگزار می‌شود که بخشی از این بودجه توسط مرکز ملی سینمای فرانسه (CNC) - که زیر نظر وزارت فرهنگ فرانسه فعالیت می‌کند - و شهرداری کن و دیگر نهادهای عمومی تامین می‌شود. بخش دیگری از این بودجه به‌واسطه‌ی حضور سینماگران و فعالان سینمایی بین‌المللی و همچنین اسپانسرهای جشنواره تهیه می‌شود.

تا سال ۱۹۵۴ جایزه‌ای به‌عنوان «نخل طلا» وجود نداشت و جشنواره، از برنده‌ی اصلی با «جایزه‌ی بزرگ» تقدیر می‌کرد که به‌رسم معمول اثر یکی از هنرمندان معاصر به اون تقدیم می‌شد.

در انتهای سال ۱۹۵۴ به ابتکار رابرت فاوور لو برت، مدیر وقت جشنواره، هیات‌ریسه‌ی فستیوال طی فراخوانی از طراحان جواهر دعوت کرد تا طرحی از یک نخل - به‌عنوان نماد شهر کن - ارائه کنند. در نهایت اثر طراحی شده توسط لوسین لازون به‌عنوان طرح برگزیده انتخاب شد.

نخل طلا

در سال ۱۹۵۵ اولین نخل طلا به دلبرت مان به‌خاطر ساخت فیلم Marty تعلق گرفت.

از سال ۱۹۶۴ تا ۱۹۷۴ جشنواره به‌طور موقت اهدای نخل طلا را متوقف کرد تا اینکه مجدداً از سال ۱۹۷۵ نخل طلا به‌عنوان نماد جشنواره مطرح شد و از آن سال، هر ساله به کارگردان بهترین فیلم اهدا می‌شود.

در ابتدای دهه‌ی ۸۰ تغییراتی در طراحی آن ایجاد شد و در سال ۱۹۹۲ دوباره به‌طور کامل توسط تیه‌ری دو بورکن طراحی شد و این بار بر روی پایه‌ای از کریستال قرار گرفت.

در سال ۱۹۹۷، در پنجاهمین سالگرد جشنواره، جایزه‌ی ویژه‌ای با نام «نخل نخل‌ها» به اینگمار برگمان اعطا شد که دخترش در حضور ۲۸ کارگردان برنده‌ی نخل طلا جایزه را به نمایندگی از پدر دریافت کرد.

در طی سال‌های اهدای نخل طلا، تنها یک کارگردان زن موفق شده است این جایزه را به خانه ببرد. جین کمپیون در سال ۱۹۹۳ به‌خاطر فیلم «پیانو» این افتخار را کسب کرد.

تا به حال تنها پنج کارگردان موفق شده‌اند دو بار نخل طلا را کسب کنند؛ فرانسیس فورد کاپولا، شوی ایماورا، بیل آگوست، امیر کوستوریتسا و برادران دارن.

از میان سینماگران ایرانی، تنها عباس کیارستمی در سال ۱۹۹۷ موفق شد نخل طلا را به‌خاطر فیلم «طعم گیلان» کسب کند.

مقایسه‌ی نسبت دریافت جایزه‌ی نخل طلا بین کشورهای دنیا

۱۸	آمریکا
۱۲	ایتالیا
۱۱	فرانسه
۱۰	انگلیس
۴	دانمارک، ژاپن
۲	بلژیک، آلمان، صربستان و مونته‌نگرو، سوئد، روسیه
۱	الجزایر، برزیل، چکسلواکی، ایران، هندوستان، مکزیک، مجارستان، نیوزیلند، اسپانیا، سوئیس، چین، ترکیه، یونان

حضور در جشنواره‌ی فیلم کن تنها مختص به فعالان سینمایی‌ست که بایستی پیش از شروع جشنواره در دوره‌ی زمانی اعلام شده، اقدام به ثبت‌نام کرده باشند. هیچ بلیتی در طول جشنواره برای تماشای فیلم‌ها به فروش نمی‌رسد و تماشاگران تنها با کارت‌های ورودیه‌ی مخصوص جشنواره و یا دعوت‌نامه می‌توانند به تماشای فیلم‌ها بنشینند. تماشای فیلم‌ها در سینمای لومیر که اصلی‌ترین سینمای جشنواره به شمار می‌رود، تنها با دعوت‌نامه امکان‌پذیر است.

حضور در بخش سینمای ساحلی جشنواره که در فضای آزاد برپا می‌شود برای عموم آزاد است که به نمایش فیلم‌های خارج از مسابقه می‌پردازد.

حضور
در
جشنواره

پوستر
جشنواره

رئیس هیات داوران:

- تیم برتون / کارگردان / آمریکا

اعضای هیات داوران:

- کیت بکینسیل / بازیگر / انگلیس
- جیووانا مزوجیورنو / بازیگر / ایتالیا
- آلبرتو باربرا / مدیر موزهی ملی سینما / ایتالیا
- امانوئل کارر / نویسنده و کارگردان / فرانسه
- بنیسو دل تورو / بازیگر / پورتوریکو
- ویکتور اریس / کارگردان / اسپانیا
- شکار کاپور / بازیگر، کارگردان و تهیه‌کننده / هند
- الکساندر دسپلات / آهنگساز / فرانسه

هیات داوران
جشنواره

TOURNÉE (On Tour), Mathieu AMALRIC
DES HOMMES ET DES DIEUX (Of God And Men), Xavier BEAUVOIS
HORS LA LOI (Outside Of The Law), Rachid BOUCHAREB
BIUTIFUL, Alejandro GONZÁLEZ INÁRRITU
UN HOMME QUI CRIE (A Screaming Man), Mahamat-Saleh HAROUN
THE HOUSEMAID, IM Sangsoo
COPIE CONFORME (Certified Copy), Abbas KIAROSTAMI
OUTRAGE, Takeshi KITANO
POETRY, LEE Chang-dong
ANOTHER YEAR, Mike LEIGH
FAIR GAME, Doug LIMAN
SCHASTYE MOE (My Joy), Sergei LOZNITSA
LA NOSTRA VITA (Our Life), Daniele LUCETTI
UTOMLYONNYE SOLNTSEM: PREDSTOYANIE (Burnt By The Sun: Exodus),
Nikita MIKHALKOV
SZELÍD TEREMTÉS - A Frankenstein Terv (TENDER SON - The Frankenstein
Project), Kornél MUNDRUCZÓ
LA PRINCESSE DE MONTPENSIER (The Princess Of Montpensier), Bertrand
TAVERNIER
RIZHAO CHONGQING (Chongqing Blues), WANG Xiaoshuai
LUNG BOONMEE RALUEK CHAT (Uncle Boonmee who can recall his past
lives), Apichatpong WEERASETHAKUL

فیلم‌های
بخش مسابقه

مستعدی

۶

شصت و سومین دوره‌ی جشنواره‌ی فیلم کن با نمایش فیلم «رابین هود» به کارگردانی ری‌دلی اسکات آغاز می‌شود. راسل کرو، کیت بلانشت، ماکس فون سیدو و ویلیام هرت در فیلم جدید این فیلمساز بریتانیایی بازی می‌کنند که چهارشنبه ۱۲ می (۲۲ اردیبهشت) در شب افتتاحیه‌ی جشنواره‌ی کن امسال در بخش خارج از مسابقه به نمایش درمی‌آید.

مارکو بلوکیو فیلمساز نامدار ایتالیایی در جشنواره‌ی کن یک کارگاه آموزشی برگزار می‌کند. پس از فرانچسکو رزی و نانی مورتی، بلوکیو سومین فیلمساز ایتالیایی‌ست که در جریان جشنواره‌ی فیلم کن کارگاه آموزشی برگزار می‌کند. پیش از این نیز بزرگان سینمای جهان چون برادران داردن، کوئنتین تارانتینو، مارتین اسکورسزی، امیر کوستوریتسا، ویم وندرس و الیور استون در کارگاه‌های آموزشی جشنواره‌ی کن به آموزش علاقمندان کارگردانی پرداخته بودند.

دو بازیگر نام‌آشنای سینما با نخستین تجربه‌های خود در عرصه‌ی کارگردانی فیلم کوتاه به جشنواره کن می‌روند. کرستن دانست با فیلمی کوتاه به نام «حرامزاده» و جیمز فرانکو نیز با فیلم کوتاه «داستان دفتردار» در بخش هفته‌ی منتقدان کن حضور خواهند داشت.

هفتمین دوره‌ی بخش فیلم‌های کلاسیک کن امسال کار خود را با نمایش فیلم‌هایی بازیابی‌شده، مستندهایی درباره‌ی سینما و مجموعه‌ای از فیلم‌های کوتاه کار خود را آغاز می‌کند. فیلم‌های حاضر در این بخش عبارتند از: «نبرد خط آهن» (زنه کلما/۱۹۴۶)، «بودو از غرق شدن نجات یافت» (ژان رنوار/۱۹۳۲) «تریستانا» (لوئیس بونوئل/۱۹۷۰)، «یوزپلنگ» (لوکینو ویسکونتی/۱۹۶۳)، «طبل حلبی» (فولکر اشلندورف/۱۹۷۹)، «قندهار» (مرینال سن/۱۹۸۳)، «دوستان سیسرون» (ژاک داویلا/۱۹۸۹)، «جایگاه ۳۱۷» (پی‌یر شوئندورفر/۱۹۶۵)، «عشق بزرگ» (پی‌یر اتای/۱۹۶۹)، «فایق آفریکن کوئین» (جان هیوستون/۱۹۵۱)، «شاد و خوش شانس» (مارسل لریبه/۱۹۴۶)، «روانی» (آلفرد هیچکاک/۱۹۶۰) و «بوسه‌ی زن عنکبوتی» (هکتور بابنکو/۱۹۸۵)

فیلم «درخت» ساخته‌ی ژولی برتوچلی محصول فرانسه با نقش‌آفرینی شارلوت گینزبرگ و مارتون ژوکاس روز ۲۳ می (۲ خردادماه) به‌عنوان فیلم اختتامیه‌ی جشنواره‌ی کن به نمایش در می‌آید. این فیلم به زبان انگلیسی و در کشور استرالیا فیلمبرداری شده است.

khanehcinema.ir